

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832737872/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Om Aftenen spillede Soldaterne i Gaarden. Anføreren spillede for, og de andre faldt ind klagende Omkvædet som et Ekko, der dør. Ellen lyttede, og da de holdt op, saa hun forvirret rundt om sig som paa noget ukendt og fremmed, og hun pressede Hænderne mod sit Bryst med et dybt Suk.

Under Vinduet stod en Skikkelse i Mørket . . . Ellen kendte ham — det var ham — sagte vilde hun lukke.

Men saa vendte Schönaich sig og hilste.

— Det var smukt, sagde han.

— Ja — saa smukt . . .

De sagde kun de to Sætninger blidt og begge dvælende. Og han hilste igen, og Vinduet blev lukket.

— — Ellen vaagnede saa glad den næste Dag. Hun havde haft Uret — nu vilde hun gøre den god igen. Hun vilde ikke være indladende men ialfald høflig. Foreløbig skulde hendes Fader gøre den gamle General en Visit. Det gjorde saa Maag — som havde en af sine ædra Perioder i denne Tid — ogsaa opad Dagen, og Dagen efter gjorde Generalen Gjenbesøg.

Ellen var hjemme og viste sig elskværdig. Hun spadserede med Excellencen paa Terrassen og var med ham oppe i Riddersalen. Den gamle Herre fandt hende *«très distinguée»*.

Schönaich saa hun kun en Gang imellem i disse Dage. Hilste paa ham fra Terrassen og